

Tal vid kyrkomötets öppnande, Uppsala domkyrka den 1 oktober 2019

Det talade ordet gäller

Ärkebiskopen:

Ers majestät, Ers kungliga höghet, Your All Holiness, Herr talman, ärade landshövding, ledamöter av kyrkomötet, biskopar och övriga gäster,

Till förmån för annat är min taltid idag nedbantad till kyrkomötesanförandelängd. Men misströsta inte, ni kommer att höra mera ifrån mig under kvällens lopp!

Jag skulle kunna nämna spännande ting ur den ekumeniska världen, berätta om våra och de tanzaniska biskopars gemensamma biskopsmöte, lyfta fram den 20-årsjubilerande gemensamma deklARATIONEN om rättfärdiggörelseläran som den 31 oktober 1999 signerades av katoliker och lutheraner och som idag accepteras även av metodister, reformerta och anglikanska kyrkor på global nivå. Jag skulle kunna tala länge om Göra skillnad-helgen nyligen – allt det svåra och underbara som är vårt internationella arbete *Act Svenska kyrkan*.

Istället vill jag denna korta stund lägga fokus på vår sändning, på missionen. Besöket av His All Holiness Patriark Bartholomeus ger anledning att se på oss själva som en västlig kyrka. Västerländska kyrkor våndas mycket över hur de får människor in i sina byggnader, hur vi attraherar, engagerar, får dem att känna sig välkomna. Det har skapat berömvärda ansträngningar för att verkligen vara inkluderande, säger en god observatör.

Men det stannar vid en utifrån-in-orientering av kyrkan. Det finns risk att våra sätt att redovisa vårt arbete och föra statistik får oss att tänka enkelriktat: utifrån-in.

Jesus råder sina lärjungar att gå i motsatt riktning (Lukas 10:1-12) – att våga gå ut och utlämna sig åt andras gästfrihet. Att följa Jesus och hans vandring ända ut i marginalerna. Sändningens riktning är inifrån och ut.

Där ska vi finnas. Så ska vi verka. Vi gör det bland annat med vårt europeiska och interreligiösa initiativ *En värld av grannar*. Vi gör det när vi ser klimatkrisens andliga kärna.

När världen mer och mer vaknar upp till klimatförändringarna och de hotfulla scenarion de kan medföra vore det bokstavligen synd att inte tala evangeliets ord, göra själavårdens erfarenheter tillgängliga, bidra med humanitär hjälp och till rättvisa omställningar. Därför är jag mycket glad över att Biskopsbrevet om klimatet nu har kommit ut i en uppdaterad och reviderad utgåva. Inifrån och ut.

Må levande Gud välsigna detta första tematiska kyrkomöte!

Ärkebiskop Antje Jackelén